Domoljubni radio

Portal domoljubnog radija

20. godina od smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana

Mario Strinavić · Tuesday, December 10th, 2019

U utorak, 10. prosinca 2019. godine obilježava se 20. godišnjica smrti prvog hrvatskog predsjednika, dr. Franje Tuđmana, državnika koji je višestoljetne hrvatske snove o samostalnosti pretvorio u stvarnost. Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodit će u 18 sati u zagrebačkoj prvostolnici euharistijsko slavlje za domovinu Hrvatsku te pokojnoga prvog predsjednika Republike Hrvatske.

Rodio se i osnovnu školu pohađao je u Velikom Trgovišću, a srednju školu i trgovačku akademiju u Zagrebu, gdje je sudjelovao u nacionalnom demokratskom pokretu zbog čega je 1940. godine dva puta bio uhićen. Tijekom II. svjetskog rata borio se na strani antifašista. 1945. odlazi u Beograd gdje je 1960. promaknut u čin generala Jugoslavenske narodne armije. Pet godina kasnije doktorirao je povijesne znanosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. 1961. na osobni zahtjev napušta djelatnu vojnu službu i posvećuje se znanstvenoj karijeri. Vraća se u Zagreb gdje osniva Institut za historiju radničkog pokreta Hrvatske, danas – Hrvatski institut za povijest, čiji je ravnatelj do 1967. Bio je i izvanredni profesor na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu. Također, predavao je na sveučilištima u tadašnjoj Čehoslovačkoj, Italiji, Njemačkoj, Austriji, Kanadi i SAD-u.

Zbog svojih stavova o nekim povijesnim pitanjima dolazi u sukob s komunističkim vlastima, koje ga optužuju zbog nemarksističnosti i nacionalizma u istraživačkim radovima. To se prije svega odnosi na viđenje da svaki narod ima pravo na vlastitu oružanu silu, protivljenje nametanju kompleksa NDH-a hrvatskom narodu te ukazivanje na preuveličavanje broja jasenovačkih žrtava.

U tom razdoblju sudjeluje na brojnim domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima, a djeluje i kao urednik ili član uredništva znanstvenih časopisa i enciklopedijskih izdanja. Zbog svojih stavova o nekim povijesnim pitanjima dolazi u sukob s komunističkim vlastima, koje ga optužuju zbog nemarksističnosti i nacionalizma u istraživačkim radovima. To se prije svega odnosi na viđenje da svaki narod ima pravo na vlastitu oružanu silu, protivljenje nametanju kompleksa NDH-a

hrvatskom narodu te ukazivanje na preuveličavanje broja jasenovačkih žrtava. Bio je i potpisnik Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika iz 1967. godine. Politički progon kulminirao je kada je izbačen iz Komunističke partije, uklonjen sa Sveučilišta te smijenjen s mjesta direktora Instituta i prisilno umirovljen.

U vrijeme "hrvatskog proljeća" Tuđman otvoreno zagovara suverenu Hrvatsku i obračunava se s jugoslavenskom ideologijom koja je uvijek bila pokriće za velikosrpsku vladavinu. Zbog takvih ideja komunistički režim dva ga je puta kaznio zatvorom. No on je unatoč tomu i dalje uporno djelovao, doduše pod stalnom prismotrom vlasti. Posljednju kaznu dobio je zbog intervjua švedskoj i njemačkoj televiziji te francuskom radiju, u kojima je kritizirao tadašnji komunistički režim. Nakon što mu je 1987. vraćena putovnica, odlazi u posjet hrvatskim iseljenicima u sjevernoameričkim i europskim zemljama. 1989. s istomišljenicima osniva Hrvatsku demokratsku zajednicu. Pobijedivši s HDZ-om na prvim višestranačkim izborima, 30. svibnja 1990. biva izabran za predsjednika Predsjedništva SR Hrvatske. U najtežim trenucima Hrvatske, u vrijeme Miloševićevog nasilja, dr. Tuđman je 1990. preuzeo vodstvo zemlje na prvim demokratskim izborima.

U vrijeme raspada Jugoslavije i Domovinskog rata vodio je Hrvatsku kao vrhovni zapovjednik do slobode te međunarodnog priznanja ostvarivši tisućljetni san o hrvatskoj samostalnosti. Nakon primanja Hrvatske u Ujedinjene narode u svibnju 1992. na Trgu bana Jelačića u Zagrebu izjavio je: „Imamo svoju Hrvatsku. Naša je i biti će onakva kakvi sami želimo i nećemo nikom dopuštati sa strane da nam propisuje kakva ta Hrvatska treba da bude!"

Kada je Srbija uz pomoć JNA otvoreno podržala srpske pobunjenike te im se pridružila u agresiji na Hrvatsku, on im se suprotstavio organiziranom hrvatskom vojnom silom. U proljeće i ljeto 1995. Hrvatska je vojska pod njegovim zapovjedništvom u akcijama "Bljesak" i "Oluja" oslobodila velike dijelove okupiranoga hrvatskog teritorija.

Jedan od upečatljivijih govora prvog hrvatskog predsjednika bio je onaj u Vlaku slobode u Splitu, 26. kolovoza 1995. godine. Tom je prigodom, između ostaloga, dr. Tuđman rekao: „Vjerom u hrvatski narod ujedinjavanjem domovinske i iseljene Hrvatske, jedinstvom one zavođene Hrvatske koja je još u Drugom svjetskom ratu ratovala jedna protiv druge pod tuđim zastavama ili pak i pod hrvatskim zastavama, ali opet jedna protiv druge. Samo s takvim jedinstvom svih krajeva, svih staleža i domovinske i iseljene Hrvatske mogli smo uspostaviti samostalnu i demokratsku nezavisnu hrvatsku državu, mogli smo stvoriti oružanu silu koja je evo ovih dana oslobodila do kraja sve središnje hrvatske krajeve, koja je oslobodila Knin, taj stari hrvatski kraljevski grad u kojem je stolovao kralj Zvonimir, u kojem je bilo sijelo i hrvatskog biskupa kad se Hrvatska biskupija protezala tada sve do Drave. Od tada pa na ovamo Hrvatska je proživjela teška vremena, a usred Knina, a usred Hrvatske

stvarali su tuđe tijelo koje je trebalo onemogućiti hrvatsku slobodu i hrvatsku državu, koje je trebalo ili izsrbizirati Hrvatsku ili je pak osvojiti, osvojiti do Karlobaga, ako ne do Karlobaga do Zadra s tri hrvatska mora, ako ne do Zadra, onda do Splita, do Makarske ili Neretve. Sve su to htjeli, a sve smo im onemogućili. Danas imamo slobodnu i moćnu hrvatsku državu koja je kadra da oslobodi i onaj mali, ali važan komad hrvatske domovine – istočnu Slavoniju, sa simbolom hrvatskog otpora Vukovarom i s bogatom Baranjom. (…) Što mi preostaje da vam još obećam (Vukovar! Vukovar! – skandiranje publike) Razumije se, prije svega Vukovar, taj simbol hrvatskog otpora u obrani uspostavljene nezavisne hrvatske države, Vukovar i bogatu istočnu Slavoniju i Baranju, jer Hrvatska je bila i ostat će podunavska zemlja. I to ćemo obećanje zajedno izvršiti sa svojim hrvatskim narodom i sa svojom politikom, a ako će trebati onda i sa svojom oružanom silom.

Političkom je akcijom 1997. uspio mirno reintegrirati Hrvatsko podunavlje u teritorijalni sastav Republike Hrvatske. Time je uspostavio cjelovitost Republike Hrvatske u međunarodno priznatim granicama i formalno završio dugogodišnji rat. Franjo Tuđman u svojoj je znanstvenoj, kulturnoj i političkoj karijeri obavljao još mnogo dužnosti. No ono po čemu će ga se uvijek pamtiti dvije su činjenice: on je prvi predsjednik neovisne Republike Hrvatske, te je pod njegovim zapovjedništvom Hrvatska oslobodila sav svoj teritorij i pobijedila u nametnutom ratu. Preminuo je u Zagrebu 10. prosinca 1999. godine. Na njegovom posljednjem počivalištu na zagrebačkom groblju Mirogoj stoje riječi: „Uvijek i sve za Hrvatsku, a našu jedinu i vječnu Hrvatsku ni za što!“

foto: tuđman.hr

Izvor:tuđman.hr

Mario Strinavić

This entry was posted on Tuesday, December 10th, 2019 at 7:46 pm and is filed under Domoljublje You can follow any responses to this entry through the Comments (RSS) feed. Responses are currently closed, but you can trackback from your own site.